

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 605/2017
20.06.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Фикрета Рецовића, због кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 1. у вези члана 278. став 1. у вези става 4. КЗ у вези члана 33. КЗ и због кривичног дела тешко убиство у покушају из члана 114. став 1. тачка 7. КЗ у вези члана 30. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 322/17 од 12.06.2017. године, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Крагујевцу К 79/15 од 04.11.2016. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 142/17 од 24.02.2017. године, у седници већа одржаној дана 20.06.2017. године, једногласно је, донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 322/17 од 12.06.2017. године и утврђује да је правноснажним пресудама Вишег суда у Крагујевцу К 79/15 од 04.11.2016. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 142/17 од 24.02.2017. године у корист окривљеног Фикрета Рецовића повређен закон – одредба члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 114. став 1. тачка 7. КЗ у вези члана 30. КЗ.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу К 79/15 од 04.11.2016. године, окривљени Фикрет Рецовић оглашен је кривим због кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 1. у вези члана 278. став 1. у вези става 4. у вези члана 33. КЗ за које је осуђен на казну затвора у трајању од три године. Такође, окривљени Фикрет Рецовић обавезан је да сходно одредбама чланова 261. и 264. ЗКП накнади трошкове кривичног поступка о чијој ће висини бити одлучено накнадно, посебним решењем. Истом пресудом окривљени Фикрет Рецовић на основу одредбе члана 423. тачка 2) ЗКП ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело тешко убиство у покушају из члана 114. став 1. тачка 7. КЗ у вези члана 30. КЗ, док су сходно одредби члана 258. став 3. ЗКП оштећени АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД и ЂЂ упућени на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева, док је окривљени ЕЕ на основу одредбе члана 423. тачка 2)

ЗКП ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело разбојништво у помагању из члана 206. став 2. у вези става 1. КЗ у вези члана 35. КЗ и одлучено је да у овом делу трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда сходно одредби члана 265. став 1. КЗ.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 142/17 од 24.02.2017. године, одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Крагујевцу и браниоца окривљеног Фикрета Реџовића и пресуда Вишег суда у Крагујевцу К 79/15 од 04.11.2016. године је потврђена. Том пресудом одбачене су као недозвољене жалбе пуномоћника оштећеног АА и пуномоћника оштећених полицијских службеника ВВ, ББ и ГГ, адвоката Муневера Куча.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу одредбе члана 488. став 1. ЗКП, доставио браниоцу окривљеног Фикрета Реџовића, адвокату Владимиру Јанковићу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа сходно одредби члана 490. ЗКП, о којој, у смислу одредбе члана 488. став 2. ЗКП није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство седници већа није од значаја за доношење одлуке.

На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 322/17 од 12.06.2017. године је основан.

По оцени Врховног касационог суда основано се захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 322/17 од 12.06.2017. године указује да су побијане правноснажне пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП у корист окривљеног Фикрета Реџовића.

Наиме, по налажењу овога суда, основано се захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да су нижестепени судови, дајући у образложењу побијаних пресуда разлоге о облику кривичног дела окривљеног у односу на радњу извршења кривичног дела тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 7. КЗ у вези члана 30. КЗ исте учинили нејасним и у знатној мери противречним, на тај начин што је Виши суд у Крагујевцу у образложењу побијане пресуде анализирао само директан умишљај окривљеног који му је диспозитивом оптужнице јавног тужиоца и стављен на терет, док је Апелациони суд у Крагујевцу, дајући разлоге о облику кривичног дела окривљеног Фикрета Реџовића указао да је исти критичном приликом поступао са евентуалним умишљајем истицањем да се умишљај окривљеног Фикрета Реџовића, обзиром да се ради о јединственом догађају и пуцању из истог оружја у континуитету најпре у златари, а затим и на улици мора утврђивати у односу на све радње које му се оптужбом стављају на терет, а да начин и околности пуцања испред златаре (при чему је један од два полицијска

службеника сигурно повређен пројектилом који је из пушке испалио окривљени, али после одбијања о тврду подлогу), не указује ни на свест окривљеног да полицијске службенике може лишити живота ни на његово пристајање на ту могућност, те да стога пуцање у златари ни према оптужби није управљено на лишење живота било ког лица.

На изнети начин, по оцени Врховног касационог суда нижестепени судови су разлоге о облику кривице окривљеног у односу на радњу извршења кривичног дела тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 7. КЗ у вези члана 30. КЗ учинили нејасним и у знатној мери противречним и на тај начин су учинили битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, на шта се основано захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује.

Поред тога, по оцени Врховног касационог суда основано се захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да су нижестепени судови наводима да није на несумњив начин утврђено да је умишљај окривљеног био усмерен на лишење живота оштећених, а што је судовима представљало основ да овог окривљеног на основу одредбе члана 423. тачка 2) ЗКП ослободе од оптужбе да је починио кривично дело тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 7. КЗ у вези члана 30. КЗ, учинили повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 114. став 1. тачка 7. КЗ у вези члана 30. КЗ у корист окривљеног Фикрета Рецовића.

Наиме, по налажењу Врховног касационог суда из диспозитива подигнуте оптужнице Вишег јавног тужиоца у Новом Пазару Кт 152/09 од 27.09.2011. године коју је јавни тужилац током даљег тока кривичног поступка мењао, а у коме је наведено да је окривљени Фикрет Рецовић дана 07.12.2009. године, око 17 часова, у Новом Пазару, у улици 7. јула, непосредно испред златарске радње "ЖЖ", покушао да лиши живота полицијске службенике у вези са вршењем њихове службене дужности и при том са умишљајем довео у опасност живот још неког лица, на тај начин што је након доласка полицијских службеника ПУ Нови Пазар ББ, ГГ и ВВ, који су по пријави НН лица да неко "пљачка златару", као чланови интервентне патроле предузели службене радње у обављању послова безбедности, дошли на лице места, па након што је полицијски службеник оштећени ББ успео да лиши слободе окривљеног ЗЗ, из непосредне близине, најпре уперио аутоматску пушку марке "...", модел "...", калибар 7,62x39мм, фабрички број ..., у правцу полицијског службеника оштећеног ББ и запретио му да пусти окривљеног ЗЗ, да би потом одустао од пуцања у правцу полицијског службеника оштећеног ББ, јер је исти био заклоњен иза тела окривљеног ЗЗ, а затим, бежећи у правцу свог паркираног возила марке "..." у коме га је чекало НН лице, зв. "...", испалио 17 хитаца у правцу полицијских службеника ПУ Нови Пазар, од којих је један испалени хитац погодио полицијског службеника оштећеног ГГ у пределу десне шаке, наневши му при том телесну повреду лаке природе у виду окрзотине, без повреда тетиве и меких ткива, а један испалени хитац је погодио полицијског службеника оштећеног ВВ у пределу десног лакта и десне подлактице, наневши му при том телесне повреде тешке природе у виду стрелне ране са вишеструким преломом десне лакатне кости и оштећењем жбичног нерва и крвних судова у десном лакатном пределу, док је један хитац погодио пролазника, оштећеног ДД

из Новог Пазара, који се налазио код златаре "ИИ", у пределу левог колена, наневши му при том телесну повреду тешке природе у виду стрелне ране са вишеструким преломом леве чашице и трауматским оштећењем крвних судова, али кривично дело није довршио услед непрецизности при испаливању пројектила, као последице тога што је приликом пуцања трчао, односно благовремено пружених лекарских интервенција оштећенима, поступајући у урачунљивом стању и са умишљајем, иако је био свестан да је његово дело забрањено, несумњиво произилази да су нејасни и неразумљиви разлози наведени у побијаним пресудама, на основу којих је окривљени ослобођен оптужбе на основу члана 423. тачка 2) ЗКП за наведено кривично дело, имајући при томе у виду и да је окривљени у наведеним околностима како је утврђено у првостепеној пресуди испалио 17 хитаца са малог растојања од оштећених и то у правцу оштећеног ББ на растојању од 4 до 7 метара, док је оштећени ГГ од оштећеног ББ био удаљен од 4 до 6 метара наневши им телесне повреде утврђене у побијаним пресудама, на шта се основано захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује.

Следствено изнетом, по оцени Врховног касационог суда основано се захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да су нижестепени судови побијаним правноснажним пресудама тиме што су на основу одредбе члана 423. тачка 2) ЗКП ослободили од оптужбе окривљеног Фикрета Рецовића да је извршио кривично дело тешко убиство у покушају из члана 114. став 1. тачка 7. КЗ у вези члана 30. КЗ повредили кривични закон из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 114. став 1. тачка 7. КЗ у вези члана 30. КЗ у корист окривљеног Фикрета Рецовића, због чега је Врховни касациони суд по усвајању захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца у смислу одредбе члана 493. ЗКП, донео пресуду којом се ограничио само на то да утврди повреду закона, не дирајући у правноснажност побијаних пресуда.

Како је овај суд утврдио повреде закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 114. став 1. тачка 7. КЗ у вези члана 30. КЗ у корист окривљеног Фикрета Рецовића, то се, по оцени овога суда беспредметним показује указивање захтевом јавног тужиоца да је побијаном пресудом учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП наводима да када нема кривице, нема ни кривичног дела, тако да се окривљени мора ослободити по основу одредбе члана 432. тачка 1) ЗКП, а уколико се не може доказати да је окривљени учинио кривично дело за које је окривљен, доноси се ослобађајућа пресуда из разлога утврђених у члану 423. тачка 2) ЗКП.

С тим у вези овај суд указује да је одредбом члана 14. став 1. Кривичног законика ("Службени гласник РС" 85/2005, 88/2005-испр; 107/2005-испр; 72/2009, 111/2009, 121/2012, 114/2013, 108/2014 и 94/2016), који је важио у време предузимања радње тешког убиства које је окривљеном Фикрету Рецовићу диспозитивом оптужнице јавног тужиоца стављено на терет прописано да је кривично дело оно дело које је законом предвиђено као кривично дело, које је противправно и које је скривљено, дакле, општи појам кривичног дела обухвата четири конститутивна елемента и то дело (радњу), предвиђеност у закону, противправност и кривицу, док је одредбом члана 22. став 1. Кривичног законика

("Службени гласник РС" 85/2005, 88/2005-испр; 107/2005-испр; 72/2009, 111/2009, 121/2012, 114/2013, 108/2014 и 94/2016), прописано да кривица постоји ако је учинилац у време када је учинио кривично дело био урачунљив и поступао са умишљајем, а био је свестан или је био дужан и могао бити свестан да је његово дело забрањено, дакле, уколико суд утврди да нема доказа о постојању кривице окривљеног као конститутивног елемента ма ког кривичног дела истога не може ослободити по основу одредбе члана 423. тачка 1) ЗКП јер дело за које је оптужен по закону није кривично дело већ искључиво по основу одредбе члана 423. тачка 2) ЗКП јер није доказано да је оптужени учинио кривично дело за које је оптужен.

Руковођен изнетим разлозима, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 3) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

Председник већа-судија
Зоран Таталовић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић